

Kas žiūri vėjo – nesėja, kas stebi debesis – nepjauna. /Mok 11,4/

2011 m. liepa Vilniaus ev. reformatų parapijos tarybos informacinis leidinys Nr. 5 (109)

Leidžiamas nuo 1998 m. lapkričio mėn. ISSN 2029-512X

Pirma mes turime Jam kažką duoti...

Katecheto Evaldo Tamariūno Pamokslas, sakytas Biržuose per budėjimo pamaldas, pagal Jono evangelijos 6 skyriaus 1-15 eilutes

Evangelijos pagal Joną 6-tojo skyriaus nuo pirmos iki 15 eilutės skaitinys mus dar kartą nukelia prie Tiberiados, arba Galilėjos, ežero ir primena čia Jėzaus darytus stebuklus. Tiesa, Jonas kalba apie kitą ežero pusę – Jėzus nuvyko anapus Tiberiados, bet ir vėl padarė stebuklą: penkiais kepaluokais duonos ir dvejomis žuvimis pamaitino penkis tūkstančius vyrų.

Pirmąjį svarbų įvykį prie Tiberiados išsamiai aprašo trys vadinamieji sinoptinių Evangelijų

autoriai: Markas, Matas ir Lukas, – tai pirmųjų mokinių pašaukimas. Pamenate, Jėzus ėlipa į Simono valtį ir iš ten aiškina Dievo Žodį gausiai susirinkusiai miniai. Vėliau Viešpats liepia Simonui Petruui irtis gilyn ir užmesti tinklus valksmui.

Ir tada įvyksta stebuklas – tinklai plyšta, o valtys kone skęsta nuo žuvų gausos. Žvejai apstulbę: Dievo žodžio Mokytojas, tarsi paprastas, bet patyręs jūrininkas, akimirksniu padėjo atlikti tą žvejo darbą, kurio jie nevaliojo per visą naktį, beviltiškai traukydami

tuščius tinklus! Nenuostabu, kad Simonas Petras puolė Jėzui į kojas, sakydamas „Pasitrauk nuo manęs, Viešpatie, nes aš – nusidėjėlis!“ Simoną ir jo draugus suėmė begalinis išgastis.

Tada pirmą kartą pavargęs ir nusivylęs Simonas ir jo pagalbininkai patiki Kristumi. Tas tikėjimas tada dar buvo trapus kaip sueižėjusi stiklinė, atsargus kaip mamos žingsniai vaiko miegamajame, neužgrūdintas nei laiko, nei kovos. Pirmiesiems dar viskas buvo prieš akis. Ir vėliau, jau visiems Dvylikai – ilgas varginantis kelias buvo ateity.

Tos ateities įvykius ir aprašo evangelistas Jonas: Jėzus su mokiniais vyksta anapus Tiberiados ir pamato penkių tūkstančių alkanų vyrų minią, kurią reikia pamaitinti. Čia Viešpats ir vėl padaro stebuklą. Ir vėl prie Tiberiados. Atsakymas į klausimą, kodėl būtent ši vieta buvo pasirinkta dieviškiems stebuklams, gali būti toks: tai nepaprastai svarbi ir švari vieta. Tiberiada – vienintelis gėlo vandens šaltinis iki šiol gaivinantis ištroškusius izraelitus. Taigi, šią vietą gerai žinojo ir mėgo visi vietos gyventojai. Be to, Tiberiada buvo itin svarbi ir Mokytojui, ir mokiniams: čia buvo pašaukti pirmieji mokiniai.

Tačiau būtų klaida manyti, kad Viešpats vadovavosi vien sentimentais ar pasinaudojo tinkama geografine padėtimi. Jėzaus stebuklas – duonos padauginimas – Jono yra siejamas su Kristaus pažadu duoti žmonėms kitokios duonos, apie kurią iki šiol dar nebuvo kalbėjęs. Tos duonos, kurią vėliau Mokytojas įsakys valgyti

mokiniam, – Jam atminti... ir visų mūsų sieloms išganyti. Jėzus – tarsi naujasis Mozė, pastiprinęs keliaujančius dykuma dangaus mana. Tik skirtingai nuo Mozės, Jėzus ne tik pastiprina išalkusius duona, be ir pats yra Gyvybės Duona.

Kristus duoną dalijo taip, kaip vėliau mokė daryti savo mokytojus, ir kaip šiandien tai daro kunigai per Viešpaties Vakarienę: paima duoną, palaimina, laužia ir duoda. Duonos padauginimas anapus Tiberiados buvo pirmoji ir masinė Viešpaties Vakarienė. Anot pagrindinio reformatų išpažinimo, – II-osios Helvetinės konfesijos, „Kristaus kūnas, už mus atiduotas, ir Jo kraujas, už mus išlietas, ne tik atgaivina ir stiprina mūsų sielas, bet ir palaiko gyvybę; ne todėl, kad kūniškai valgomi ir geriami, bet todėl, kad dvasiškai mums Šventosios Dvasios perduodami, kaip sakė Viešpats: „Duona,

kurią Aš duosiu, yra mano kūnas, kurią Aš atiduosiu už pasaulio gyvybę“ (Jn 6,51).

Duonos padauginimo stebuklas taip pat turėjo stiprinti ir Jo mokinių tikėjimą, kuris vis dar buvo stebėtinai silpnas. Ir mokiniai, ir susirinkusieji taip pat turėjo pastebėti, kad Jėzus „nuskynė“ duonos iš dangaus ar kaip iliuzionistas neištraukė jos kaip triušio iš kepurės – Kristus padaugino tuos penkis kepalukus miežinės duonos, kuriuos jam davė berniukas. Ši svarbi aplinkybė veda mus prie teisingos išvados: Viešpats padarys stebuklą, bet prieš tai mes privalome sumokėti privalomą to stebuklo kainą – kažką duoti: ar duonos, kad padaugintų, arba vandens, kad paverstų vynu. Jėzus pagausina tai, ką žmogus Jam duoda. Jei nieko neduosime, Jis paprasčiausiai neturės, ko gausinti.

Evangelistas Jonas atkreipia

dėmesį į likučių surinkimą. Jėzus liepia surinkti likusius gabalėlius, kurie yra dieviško pertekliaus ženklas. Jėzus priešingai nei Mozė, kuris mokė nekaupiti manos likučių, ragino mokinius surinkti likučius. Šiuo raginimu Viešpats pavedė mokiniams rūpintis tais, kurie nedalyvavo šioje šventėje, bet taip pat nori valgyti.

Kiekvienas krikščionis turi paduoti Jėzui Kristui Tikėjimo duonos, o kai Jis pavers ją gausybę kepalėlių, dalintis su kitais. Krikščionis negali būti vienas, krikščionis yra bendruomenės narys. Aktyvus narys Kristaus mokinių bendrijos, kuri nuolatos pasirėngusi tam, kad Viešpats bet kuriuo metu gali įlipti į mūsų valtį. Pasitikėkime savo Viešpačiu, nelaukiant, kaip anuomet Petras, kol Jis padarys stebuklą – greičiau atvirkščiai – stebuklas įvyks, kai mes Juo pasitikėsime.

Amen.

Generalinio superintendente kreipimasis

Brangūs Lietuvos evangelikai reformatai,

dalyvaujame dideliame sukrėtime, istoriniame įvykyje, kurį nagrinės ateities metraštininkai. Evangelikus reformatus apėmė skausmas ir liūdesys, Bažnyčia meldžiasi ir vaitoja. Bažnyčia pamatoma per žmonių tikėjimo darbus. Ne pastatas ir ne jo remontas yra Bažnyčia, bet Jėzaus Kristaus Žodžiu surinkti žmonės.

Ten, kur yra Kristaus Dvasia, ten viešpatauja meilė, tvarka, pasitikėjimas, pagarbumas. Jeigu Kristaus Dvasios nėra, viešpatauja piktumai ir gudri beprotybė (plg. Gal 5, 24).

Mes sakome: Bažnyčios klausimai turi būti sprendžiami Lietuvos evangelikų reformatų Sinode atvirai ir aiškiai, bet ne teisinėmis manipuliacijomis, melais, ne su samdytomis saugos firmomis. Neleiskime piktybėms išiveržti ir nugalėti, saugokime Dievo Žodžio surinkime

Jėzaus Kristaus meilę, kuri vienija krikščionis. Kas bus, jei pasiduosime ir pasitrauksime nuo jos? Kaip žiūrėsime vienas kitam į akis, būdami pastate ir juridiniame asmenyje, bet ne Bažnyčioje?

Per ilgai laukėme ir tikėjomės susitarimo, per daug tikėjomės sulaukti supratimo ir geranoriškumo ten, kur jo nėra. Prasadėjo sunki teisinė kova, kurios laiko ir baigties nežinau. Bet žinau, kas yra teisieji.

Palaikykime Biržų evangelikų reformatų parapiją maldomis ir tikėjimo darbais. Svarbu budėti maldose, saugoti bažnyčią. Pastatas yra tik simbolis, reformatai gina ne pastatą, bet daugiau - Bažnyčią.

Palaikykime kunigus, kurie gano Jėzaus Kristaus aveles ir pirmieji pasitinka plėšrius vilkus. Jiems dabar sunkiausia.

Prašau Jūsų solidarumo ir kantrybės. Todėl visus evangelikus reformatus kviečiu susitelkti, būti oriems ir teisingiems. Neatsakykite į blogą piktumu, nenusileiskite į tą melo ir pykčio jūrą, kuri sudarko žmogų ir bendruomenę. Budėkime ir melskimės!

Jūsų Kristuje

Generalinis superintendantas kun. Tomas Šernas

Sinodas Biržų bažnyčioje, virtusioje reformatų tvirtovė

Birželio 24-26 dienomis Biržuose į kasmetį, tradicinį Lietuvos evangelikų reformatų Sinodą buvo susirinkę reformatų sinodalai: dvasininkai, kuratoriai, parapijų delegatai iš visų parapijų, bei svečiai iš Lietuvos ir užsienio.

Birželio 24-osios vakarą vyko Sinodo atidarymo pamaldos, kurias laikė Lietuvos evangelikų reformatų generalinis superintendentas kun. Tomas Šernas, padedant Biržų parapijos klebonui Rimui Mikalauskui ir antrajai kunigai Sigitai Švambarienei, Kėdainių ir Panevėžio administratoriui kun. Raimondui Stankevičiui, Kauno ir Klaipėdos kunigui Tomui Sakui bei sveičiui – Vokietijos ev. reformatų sąjungos atstovui kun. Erhardui Mischei.

Šeštadienį sinodalai nagrinėjo įvairius bažnytinius ir organizacinius klausimus, diskutavo, kaip ir dera demokratijos, o ne hierarchiniais principais grįstoje bažnytinėje santvarkoje: sprendžiamojo balso teisę turi ordinaruoti dvasininkai, Sinodo kuratoriai ir parapijose išrinkti delegatai. Buvo pateikti bažnytinės teisės projektai, skirti plėsti diakoninę veiklą ir tobulinti parapijų savivaldą, kurt. dr. A. Baublys pristatė svarstymui Kuratorių nuostatų projektą.

Lietuvos evangelikų reformatų Sinodas darbą baigė sekmadienį iškilmingomis pamaldomis, per kurias buvo paskelbti nauji Lietuvos evangelikų reformatų Sinodo priimti kanonai ir memorialai. Vienas iš kanonų skelbė, kad nutarta per Sinodą ordinaruoti lektorių Evaldą Tamariūną katecheto (diakono) tarnystei ir paskirti oficialiu generalinio superintendente padėjėju. Pamaldose taip pat buvo perskaityti mūsų Sinodo sveikinimai šalies vadovams, broliškoms Reformatų

bažnyčioms užsienyje ir Lietuvos evangelikų liuteronų Sinodui, vykusiam tomis pat dienomis Tau-ragėje.

Kaip nustatė Sinode priimtas kanonas, per iškilmingas sinodines pamaldas gen. superintendentas kun. T. Šernas rankų uždėjimu ordinaravo lektorių Evaldą Tamariūną katechetu, kunigai R. Stankevičius, T. Sakas, R. Mikalauskas aprengė katechetą taliaru, kunigė S. Švambarienė užrišo kaklajuostę.

Iškilmingų pamaldų antroji dalis – Viešpaties Vakarienė. Iš katecheto Evaldo rankų priimti komuniją ėjo beveik visi vilniečiai, tuo labiau, kad už vartų nuo penktadienio vakaro bažnyčią ir parapijiečius budriai stebėjo „geradario“, norinčio biržiečiams „padovanoti“ remontą (gal panašų kaip Vilniuje, po kurio neliko vietos bažnyčioje seniesiems reformatams), nusamdytos saugos tarnybos „Norgauda“ vyrai...

Po paskutinės, tradicinės Biržuose giesmės „Duok būt Tavais ir likti, o Viešpatie brangus, tarnaut Tau ir įtikti, kol čia laikysi mus...“ visi pamaldų dalyviai rinkosi į klebonijos kiemą, kur grojo puikūs muzikantai, buvo padengti stalai vaisėms, garavo kava, puikavosi milžiniškas ir labai skanus tortas...

Nuotaikos nesugadino prie vartų stovintis „Norgaudos“ automobilis. Netikėjom, kad su „apsauga“ teks gyvent daug naktų ir dienų... Konsistorijos kanclerės Jūratės paraginti, norintys budėti lengvai užsirašinėjo ne tik biržiečiai, bet ir dar likę Biržuose atostogauti kitų parapijų žmonės. Jaunimui tai atrodė kaip atrakcija, nepatirtas jausmas: per naktį sėdėti ant laiptų prie bažnyčios durų, tiek ilgai ir dažnai melstis, skaityti Šventąjį Raštą...

Pirmosios vigilijų pamaldos bažnyčios tarpduryje užsitęsios iki kitos dienos pusiaudienio...

Naktiniai budėtojai iš Švobiškio

Vaių pamaldos

Pirmadienis, atrode, praėis ramiai, be nuotykių. Deja, nelauktai, kaip ir penktadienio vakarą po Sinodo atidarymo pamaldų, buvo pabandyta užimti bažnyčią ir ją bei kleboniją užantspauduoti. Bet suskambus pavojaus varpui (varpi-

ninku trumpam tapo kun. Raimondas) iš visų Biržų miesto pusių ėmė rinktis parapijiečiai ginti bažnyčios. Pėsčiomis su pirkinių krepšiais iš parduotuvės, dviračiais, automobiliais, krovinėm mašinom, metę pradėtus darbus, purvini, dažuoti... Pasijutom kaip sausio 13-ąją. Gelbėjo mobilus telefono ryšis – kai kurie reformatai pasuko mašinas atgal iš pusiaukelės į Vilnių...

Prisistatė žurnalistai, TV kameras išsitraukė net trys centrinės televizijos bei vietinė „Rygveda“, pasiruošusios fiksuoti įvykius, ruošti skubius informacinius pranešimus. Tai, matyt, atbaidė juodam darbui pasiruošusius „didžiuosius remontininkus“....

Pamaldos, prasidėjusios popietę, užsitęsė gerokai po vidurnakčio. Bažnyčia prisirinko pilna žmonių. Tiek susirenka tik per didžiąsias šventes. Kunigai sakė pamokslus, giedojome giesmes iš pradžių be vargonų, po to su vargonininke Jūrate Duderiene. Jai pailsus, prie vargonų sėdo vilnietė Aušrelė. Kunigas Raimondas tarp pamokslų ir giesmių pradėjo skaityti Bibliją nuo pirmo Pradžios skyriaus... Paskui ir skyrius iš Jono Kalvino „Auksinės krikščioniško gyvenimo mintys“.

Po vidurnakčio ne tik kunigus suėmė nuovargis, giedantieji irgi pradėjo kimiti. Tada jaunimas ėmėsi skaityti Šventąjį Raštą, giedoti savo pamėgtas, nuotaikingas stovyklų giesmes. Kokiais puikiais, tikrais reformatais užaugo mūsų vaikai! Jie nepailsdami budėjo bažnyčioje per naktis, valandėlei priguldami ten pat ant čiužinių, o kitą dieną vėl dirbo savo nuolatinis, įprastus darbus: priiminėjo, aptarnavo svečius, tepė sumuštinis, rūpinosi būsima skautų stovykla.

Biržų bažnyčioje nuo birželio 29 d. nusistovėjo tokia pamaldų tvarka: rytinės – 8 val., popietinės – 15 val. ir vakarinės – 20 val.

Naktį iš liepos 10-os į 11-ą bažnyčią saugojo jaunimas, atvykęs iš Švobiškio (Pasvalio rajonas) parapijos. Prieš tai bažnyčioje parą praleido panevėžiečiai...

Bažnyčios skelbimų lentoje kabo užrašas, kiek valandų čia pasikeisdami budi ir meldžiasi reformatai.

Rašant šią informaciją apgul-tis tęsiasi jau 25 paros arba 600 valandų...

„V.r.ž.“ informacija

Po Sinodo

„Vakaro žinios“ birželio 28 d.,
Virginija Grigaliūnienė.

„Į pamaldas įsiveržė ginkluoti
apsaugininkai“:

„Biržų evangelikų reformatų
bažnyčioje laikomų pamaldų rimtį
sutrikdė pasirodę ginkluoti saugos
tarnybos vyrai. Jie pareikalavo, kad
maldininkai išeitų iš patalpų. Visgi
su pareigūnais susitarti pavyko,
susirinkusiems buvo leista melstis
toliau, bet bendruomenės narių
nuotaika sugadinta ilgam...“

ANT.lt Šaltinis ELTA,
birželio 28 d.,

„Biržuose užvirė kova dėl baž-
nyčios“:

Informacija apie įvykius Biržuose respublikinėje spaudoje

„Nuo birželio 24-osios vakaro
Biržuose esančioje evangelikų re-
formatų bažnyčioje dieną naktį budi
parapijiečiai, kartu su kunigu Rimu
Mikalausku meldžiasi, gieda ir skai-
to Šventąjį Raštą. Tikintieji saugo,
kad bažnyčios neužvaldytų, spynų
nepakeistų ją norintys remontuoti
bažnyčios savininkai – Lietuvos
evangelikų reformatų bažnyčios
sinodo kolegija, kunigo iš Vilniaus
– Algimanto Kvedaravičiaus...“

„Šiaurės rytai“, birželio 28 d.

Jurgita Vitkauskienė straipsnį
„Bažnyčios suvažiavimas – apsi-
austies sąlygomis“ pradeda:

„Sovietmečiu neuždarytą Biržų
evangelikų reformatų bažnyčią
užplombuoti susirengta nepriklau-
somoje Lietuvoje...“

Toliau rašoma: „Incidentas
prasidėjo penktadienio vakare,
apie 20 valandą. Po iškilmingų
Sinodo atidarymo pamaldų Biržų
evangelikų reformatų bažnyčioje
į greta esančią kleboniją susirinko
kunigai, Sinodo svečiai, kai kurie
bendruomenės nariai. Jie vaišinosi

arbata ir planavo rytojaus darbus.

Klebonijos antrajame aukšte
gyvena kunigo Rimo Mikalausko
šeima. Kunigo sūnus Lukas ma-
mos nustebęs paklausė, ką prie
bažnyčios veikia policija. Renata
Mikalauskiene, pamačiusi prie
bažnyčios privažiavusį saugos tar-
nybos automobilį, apie tai pranešė
savo vyrui...“

„Lietuvos žinios“, birželio 29 d.
Daiva Baronienė

„Biržų bažnyčioje – karinė
parengtis“:

„Biržų evangelikų reformatų
bažnyčia virto kone tvirtove. Pa-
talų ir maisto į šventovę atsinešę
žmonės budi joje jau penkta para
ir laukia šturmo...“

„Respublika“, birželio 29 d.
Genė Silickienė

„Biržuose užvirė kova dėl baž-
nyčios“

„...Biržų policijos vadovas
Eugenijus Šopis teigia, kad gin-
čai tarp evangelikų reformatų

Giesmės naktį

vyksta nuo 2002 metų, tačiau tokia įtampa atsirado pirmąsyk. Bažnyčios prieigas nuolat stebi viešąją tvarką mieste palaikantys pareigūnai...“

„Lietuvos rytas, birželio 29 d.
Virginija Petrauskienė

„Už bažnyčią stojo mūru“

„Biržų evangelikų reformatų bažnyčios tikintieji nuo penktadienio budi miesto bažnyčioje. Žmonės išgąsdino atvykę apsaugos darbuotojai, pasirengę užrakinti ir užantspauduoti šventovės bei klebonijos duris. Dėl apsaugos darbuotojų veiksmų į Biržų policijos komisariatą vakar raštu kreipėsi beveik pusantro šimto žmonių. Jie prašo, kad pareigūnai užtikrintų tvarką ir pašaliniai negalėtų trukdyti bendruomenei atlikti religinių apeigų“.

„BNS“ birželio 30 d.

Aurelijos Arlauskienės interviu su Lietuvos evangelikų reformatų generaliniu superintendentu kunigu Tomu Šernu:

„Lietuvos reformatų jėga – Dievo Žodis, bažnytinė teisė ir stipri bendruomenė“

Selonija.lt

Merūno Jukonio testinė informacija, **„Kražių skerdynių“ biržietiškos variacijos, arba nuo ko šiandien saugo savo bažnyčią Biržų reformatai?“**

Respublika.lt, ELTA ir Irytas.lt inf. birželio 30 d.

„Biržiečiai tęsia vigiliją prie evangelikų reformatų bažnyčios“:

„...Biržų evangelikų reformatų bažnyčios pastato nė minutei neapleidžia šios parapijos žmonės. Iškiilo grėsmė, kad maldos namus gali užimti nuo šios bažnyčios atskirta grupė. Jos nusamdytos apsaugos tarnybos atstovai toliau budi prie Lietuvos evangelikų reformatų bažnyčios...“

„Šiaurės rytai“ birželio 30 d.
Jurgita Vitkauskienė

„Dėl trukdymo atlikti apeigas – ikiteisminis tyrimas“:

„Biržų rajono policija pradėjo

ikiteisminį tyrimą dėl trukdymo atlikti religines apeigas ar religines iškilmes.

Toks sprendimas priimtas po to, kai buvo gautas evangelikų reformatų bažnyčios vicesuperintendente, kunigo Rimo Mikalausko pareiškimas...“

„Respublika“, liepos 4 d.

„Biržų evangelikai reformatai paraginti pasninkauti“:

„Biržų evangelikų reformatų parapijos klebonas kreipėsi į parapijiečius, skelbdamas pasninką ir ragindamas susilaikyti nuo neapykantos įtampą dėl šios bažnyčios sukėlusiams asmenims, taip pat susilaikyti nuo viešų ir asmeninių pramogų, pasilinksminimų, laikytis blaivybės ir santūrumo... <...> Lietuvos evangelikų reformatų bažnyčios (*Unitas Lithuaniae*) generalinis superintendentas kun. Tomas Šernas savo ruožtu pareiškė, kad „dalyvaujame dideliame sukrėtime, istoriniame įvykyje, kurį nagrinės ateities metraštininkai“. Pasak jo, „pastatas yra tik simbolis, reformatai gina ne pastatą, bet daugiau – Bažnyčią.“ Jis kviečia neatsakyti į blogą piktumą, nenusileisti į melo ir pykčio jūrą, kuri sudarko žmogų ir bendruomenę“.

ELTA, liepos 14 d.

„Pasaulio reformuotų bažnyčių unija: niekas negali savintis bažnyčios turto“:

„...Vienas pirmųjų į įvykius Biržuose sureagavo Pasaulio reformuotų bažnyčių unijos vykdomojo komiteto generalinis sekretorius kun. dr. Setris Njomis (Setri Nyomi). Iš Vokietijos, Vengrijos, JAV ir kitų evangelikų reformatų ir presbiterionų bažnyčių vadovybių plūsta laišakai, adresuoti Lietuvos evangelikų reformatų generaliniam superintendentui kun. Tomui Šernui ir atsakingoms Lietuvos institucijoms, valstybių, reziduojančių Lietuvoje, ambasadoms bei Lietuvos ambasadoms tų šalių sostinėse...“

„V.r.ž.“inf.

Pasaulio Reformuotų Bažnyčių Unijos generalinio sekretoriaus kun. Setri Nyomi laiškas

Pasaulio Reformuotų Bažnyčių Unijos generalinio sekretoriaus kun. Setri Nyomi laiškas Lietuvos Respublikos Teisingumo Ministrui bei Lietuvoje reziduojantiems Vokietijos, Nyderlandų, Šveicarijos, Jungtinės Karalystės ir Jungtinių Amerikos Valstijų diplomatams, Lietuvos evangelikų reformatų generaliniam superintendentui kun. Tomui Šernui

World Communion of Reformed Churches

Called to communion, committed to justice

Didžiai gerbiamas Ministre,

Rašome Jums su dideliu skausmu apie įvykius, kurie užgavo Lietuvos evangelikų reformatų bažnyčią (*Unitas Lithuaniae*). Mes tikimės Jūsų institucijos geros valios sutvarkyti formalumus, kuriuos sąlygojo vieno asmens nepamatuotos užgaidos ir kurie daro didelę neteisybę Reformuotų bažnyčiai Lietuvoje.

Rašau Jums, kaip Pasaulio reformuotų bažnyčių unijos generalinis sekretorius, - t.y. Pasaulinės institucijos, kuri po savo globa telkia daugiau nei 80 milijonų krikščionių 108 šalyse, visuose kontinentuose. Pasaulinė bažnyčių unija savo šaknimis siekia XVI a. teologijos ištakas, susijusias su garbingais Jono Kalvino, Ulricho Cvinglio ir kitų Reformacijos teologų vadais. Pasaulinė reformuotų bažnyčių sąjunga susikūrė 1875 metais. Šios sąjungos dabartinė vadovybės būstinė yra Ženevoje, Šveicarijoje.

Lietuvos evangelikų reformatų bažnyčia (*Unitas Lithuaniae*) yra Pasaulio reformuotų bažnyčių unijos bona fide narė. Reformuotų bažnyčios yra istorinės bažnyčios, turinčios joms būdingą konstitucinę santvarką ir tradicijas. Todėl nė vienas asmuo ar menka asmenų grupė negali savintis bažnyčios turto kaip asmeninės nuosavybės. Vienintelė teisėta ir aukščiausia bažnytinė vadovybė yra vienos ar kitos šalies reformuotų bažnyčių Sinodas. Todėl kalbėti ir veikti bažnyčios vardu gali tik Sinode išrinkti ar paskirti bažnytiniai tarnautojai.

Tokia yra mūsų bažnyčių tvarka visame pasaulyje, ir taip buvo per amžius. Lietuvos evangelikų reformatų Sinodas deramai ir tinkamu laiku išsirinko savo vadovybę, - Lietuvos evangelikų reformatų generalinį superintendentą kun. Tomą Šerną bei vicesuperintendentą kun. Rimą Mikalauską. Pagal Reformuotų kanoninę teisę, būtent jie yra vieninteliai pagal tarptautinius standartus pripažinti Lietuvos evangelikų reformatų vadovai. Niekas kitas, net ir praeityje buvę šios bažnyčios vadovai, negali tvirtinti turį tokius įgaliojimus šiandien. Vadovaujantis šiomis nuostatomis, mes teigiame, kad piliečio Algimanto Kvedaravičiaus veiksmai visų reformatų vardu tiek Biržuose, tiek visoje Lietuvoje yra neteisėti. Tikra ir vienintelė Lietuvos evangelikų reformatų vadovybė yra Sinodas ir jo įgaliota jau minėtoji vadovybė.

Prašome panaudoti Jums patikėtas pareigas, kad tikintieji evangelikai reformatai galėtų melstis ramybėje ir prisidėti prie Lietuvos Respublikos pažangos. Šaliai, kuri integruojasi Europos Sąjungoje, tvarkos ir teisingumo ženklai yra Lietuvos liudijimas apie jos vertybes pasauliui.

Nuoširdžiai Jūsų,

kun. dr. Setri Nyomi, generalinis sekretorius

2011 m. liepos 05 diena, Ženeva

Lietuvos evangelikų liuteronų bažnyčios Sinodas parėmė Baltarusijos liuteronus

Birželio 25 d. Tauragės Martyno Mažvydo evangelikų liuteronų bažnyčioje posėdžiavo Lietuvos evangelikų liuteronų bažnyčios Sinodas – kas trejus metus šaukiamas visuotinis Bažnyčios susirinkimas, kuriame dalyvauja visi Lietuvos evangelikų liuteronų bažnyčios kunigai bei parapijų deleguoti atstovai. Iš 88 balso teisę turinčių narių LELB XI Sinode užsiregistravo 75, balsavimuose dalyvavo 72 sinodalai.

LELB XI Sinodas paskelbė rezoliuciją „Dėl bendradarbiavimo su Savarankiškąja evangelikų liuteronų bažnyčia Baltarusijos Respublikoje“. Rezoliucijoje skelbiama, kad Lietuvos evangelikų liuteronų bažnyčia ir Savarankiškoji evangelikų liuteronų bažnyčia Baltarusijos Respublikoje pripažįsta turinčios bendras istorines ištakas vienoje Liuteronų Bažnyčioje Lietuvos Didžiojoje Kunigaikštystėje ir Rusijos Imperijoje. Norą plėtoti bei gilinti tarpusavio santykius skelbiant Evangeliją abi bažnyčios patvirtina sutartimi, kuri numato,

kad Lietuvos evangelikų liuteronų bažnyčios vyskupas yra ir Savarankiškosios evangelikų liuteronų bažnyčios Baltarusijos Respublikoje dvasinis vadovas. Šitokiu būdu Savarankiškoji evangelikų liuteronų bažnyčia Baltarusijos Respublikoje deleguoja Lietuvos evangelikų liuteronų bažnyčios vyskupui teisę atstovauti jos parapijoms ir institucijoms tarptautinėse liuteroniškų bažnyčių ir ekumeninėse organizacijose. Patvirtinus šią sutartį, Lietuvos evangelikų liuteronų bažnyčia išpareigoja skatinti tarptautinius ir ekumeninius partnerius pripažinti jos sudarytų sutarčių ir bendrystės išpareigojimų galiojimą ir Savarankiškajai evangelikų liuteronų bažnyčiai Baltarusijos Respublikoje.

Evangelikų liuteronų parapijos Baltarusijos teritorijoje veikė nuo XVI a. Reformacijos laikų. Po trečiojo Lietuvos ir Lenkijos valstybės padalijimo 1795 m. jos, kaip ir dauguma Lietuvos evangelikų liuteronų parapijų, buvo įjungtos į Rusijos Imperijos evangelikų liu-

teronų bažnyčios sudėtį su generoline konsistorija Sankt Peterburge. Skaudžiausias smūgis Baltarusijos evangelikus ištiko, kai 1918 m. žlugus Baltarusijos nepriklausomybės siekiams, ji tapo Sovietų Sąjungos dalimi. Liuteronų bažnyčia Baltarusijoje buvo visiškai sunaikinta dar iki Antrojo pasaulinio karo, visi kunigai ir dauguma tikinčiųjų buvo sušaudyti arba ištremti. 1939 m. prie Sovietų Sąjungos prijungtoje Vakarų Baltarusijos teritorijoje liuteronų parapijos liovėsi egzistavusios iki 1944 m. Liuteronų parapijos Baltarusijoje atsikurti pradėjo paskutiniame XX a. dešimtmetyje, nuo 2000 m. pagalbą joms teikė ir Lietuvos evangelikų liuteronų bažnyčia.

Savarankiškoji evangelikų liuteronų bažnyčia Baltarusijos Respublikoje buvo įregistruota 2006 m. Šiandien ji vienija vienuolika parapijų su maždaug septyniais šimtais tikinčiųjų, dauguma jų yra rusakalbiai. Vilniaus evangelikų liuteronų parapijos antrasis kunigas antrus metus tarnauja Polocko

Autoriaus nuotr.

parapijos klebonu.

LELB XI Sinodas šešerių metų kadencijai išrinko naują Lietuvos evangelikų liuteronų bažnyčios Konsistoriją – aukščiausią vykdomąją Bažnyčios vadovybę tarp Sinodų.

Konsistorijos nariais tapo kunigai: dr. Darius Petkūnas, Mindaugas Kairys, Remigijus Šemeklis, Mindaugas Dikšaitis, Reinholdas Moras, Virginijus Kelertas ir Ričardas Dokšas (kandidatais patvirtinti Jonas Liorančas ir Vaidas Klesevičius); bei parapijų iškelti: Milita Poškienė, Robertas Piečia, Jurgis Aušra ir Petras Vaišvilas (kandidatė patvirtinta Rūta Šulskienė). Konsistorijos revizijos komisija perrinkta tos pačios sudėties kaip ir prieš šešerius metus: Almutas Dravininkas, Rūta Birutė Daukšienė, Elmutas Lengvinas. Remiantis dabartiniu Lietuvos evangelikų liuteronų bažnyčios Statutu, Bažnyčios vyskupas yra Konsistorijos pirmininkas, vyskupą renka Sinodas devynerių metų kadencijai.

Lietuvoje šiandien veikia 54 evangelikų liuteronų parapijos (iki prasidedant Atgimimui buvo likusios 25), kurioms priklauso apie dvidešimt tūkstančių tikinčiųjų. Prieš trejus metus susivienijus Lietuvos evangelikų liuteronų bažnyčiai ir Lietuvių evangelikų liuteronų bažnyčiai išėivijoje (iš sovietų okupuotos Lietuvos pasitraukusių liuteronų įkurtai 1946 m.), Lietuvos evangelikų liuteronų bažnyčiai priklauso ir JAV, Kanadoje bei Vokietijoje šiandien veikiančios liuteronų parapijos.

LELB XI Sinodą pasveikino jame dalyvavę Latvijos, Vokietijos, Baltarusijos, Rusijos ir JAV liuteronų bažnyčių atstovai. Sveikinimą LELB XI Sinodui paskelbė ir Lietuvos evangelikų reformatų Bažnyčios – Unitas Lithuaniae Sinodas, birželio 24-26 d. posėdžiauęs Biržuose.

Kęstutis Pulokas
Perspausdinta iš www.liuteronai.lt

Talka Radvilų ažuolyne

Balandžio 16 d., po Radvilų ažuolyno sodinimo talkos Dubingių seniūnijos Trakų kaime, atsiveikindami pažadėjome ir toliau rūpintis šio Ažuolyno auginimu.

Dubingių girininkijos girininkas Rimantas Zaremba pranešė, kad 98 % mūsų sodintų ažuoliukų ir eglaičių prigijo. Tai labai geras rezultatas, rodantis, kad darbas buvo atliktas sąžiningai. Kitas darbų etapas – tinkleliais apgaubti jaunus sodinukus. Tad birželio 11 d. Radvilų ažuolyne vėl darbuosi reformatai: tvirtino ažuoliukų kuoliukus, apgaubė tinkleliais ūgtelėjusius medelius.

Talką malda ir palaiminimu

pradėjo pakeliui iš Biržų į Vilnių važiuoju ir užsukęs į Ažuolyną kun. Rimas Mikalauskas.

Talkininkų šį kartą nebuvo gausu, tad atvykusiems teko sunkiai paplušėti. Buvo karšta diena, kepino saulė, puolė uodai, rankas badė kiečiai, dilgino dilgėlės.

Radvilų ažuolyno sodinimo iniciatoriai reiškia PADĖKĄ Krikščinkų šeimai: Nerijui, Laimai, mažiesiems Gyčiui, Ievai;

radviliečiams Gabijai Ramšaiti, Justui Brazauskui, Gluskinų šeimai.

Talkos ir Ažuolyno sodinimo organizatorė Danguolė

Kunigaikščio Mikalojaus Radvilos Rudojo gyvenimas bus įamžintas kino juostoje

Kultūros bei švietimo ir mokslo ministerijos paskelbė dar vieną konkursą dokumentiniam filmui, skirtam Jono Radvano herojiniam epui „Radviliada“ (1592 m.), pasakojančiam apie kunigaikščio Mikalojaus Radvilos Rudojo (1512-1584) gyvenimą ir žygius. Mikalojus Rudasis su pusbroliu Mikalojumi Juoduoju 1547 m.

gavo kunigaikščio titulą, Rudasis pasivadino Biržų-Dubingių kunigaikščiu, Juodasis – Olykos-Nesvyžiaus kunigaikščiu. Mikalojus Radvila Rudasis 1584 m. pilies teritorijoje pastatė pirmąją Biržų reformatų bažnyčią.

Vrž. inf.

Gegučių koncertų klausant...

Reformatai pamėgo savaitgalio stovyklėlės Pošalčiuose, pas vilniečius Alvydą ir Jūrą. Sodyba labai erdvi, nežinai nei kur prasideda, nei kur baigias... Tad vietos užtenka visiems – ir organizuotiems svečiams, ir netikėtai užklystantiems.

Į stovyklą jau penktadienį (birželio 3 d.) atvažiavo ir palapinę pasistatė medeikiečiai „Vaiko užuovėjos“ jaunuoliai. Vakare atvyko ir keletas vilniečių. Pamaldėlės žvakių šviesoje, Dievo Žodis, giesmės, akompanuojant nesibaigiančiam gegučių koncertui, suartino stovyklautojus. O vadovai iki paryčių tikslino būsimo žygio maršrutą (apie 12 km), jame 6 kontroliniai punktai, kuriuos turėjo surasti žygeiviai ir, svarbiausia, atsakyti į du klausimus kiekviename punkte iš Biblijos ir Reformacijos istorijos. Šeštadienio rytą atvažiavo daugiau ekipažų, ir po Kristinos paruoštų pusryčių, komisija (vyr. teisėja Olga) išleido į trasą keturias grupes, sudarytas iš įvairaus amžiaus ir pajėgumo stovyklautojų. Likusieji sodyboje nenuobodžiavo: reikėjo paruošti „nusikalusiams“ žygeiviams sočius pietus, viliojo maudytis neseniai iškastas didžiulis tvenkinys, kurį mažiausioji stovyklautoja vadino „jūra“. Ir gegutės, gegutės... Jos muzikavo be perstojo, nepailsdamos tai viename, tai kitame pušyno kampe.

Greit prabėgo pora valandų ir miško takeliu pirmieji pasirodė

išėjė... antrieji žygeiviai: nuvargę, išprakaitavę, bet laimingi, kad rado visus punktus ir dar sugebėjo suklaidinti ir aplenkti prieš juos išėjusią grupę. Po kurio laiko pasirodė ir aplenkietėji – nesupykę ir nelabai nusivylę, nes tikėjo, kad gal jų atsakymai bus tikslesni. Ilgiausiai teko laukti sugrįžtančių mažiausiųjų, su kuriais kantriai kulniavo tėvelis Gintas. Komisija pasveikino visus sugrįžusius, pasidžiaugė, kad nereikėjo eiti ieškoti, nieks nepasiklydo, per daug nepervargo. O žygeiviai puolė gaivintis tvenkinyje – jūroje.

Pietūs buvo gardūs, šviežių kopūstų sriubos užteko visiems ir dar liko vakare atvažiavusiam gen. superintendentui kun. Tomui Šernui...

Vakarines pamaldas, besileidžiančios saulės gražiai apšviestų pušų fone, pradėjo gen. superintendentas kun. Tomas, kun. Raimondas, ištraukas iš Biblijos Naujojo Testamento skaitė pakaitomis net penki vyrai ir vilnietė Olga. Švelniai skambėjo Austėjos užvestos jaunimo giesmės bei bendros evangelikų giesmės: „Už rankų imk meilingai..“ ir kitos. Pamoksle kun. Tomas susiejo krikščionio gyvenimą su ką tik

žygeivių nugalėta trasa ir palinkėjo, kad ir gyvenime, kaip ir žygyje, reikia mokėti pasirinkti bendrakeleivius, kuriais galėtume visiškai pasitikėti ir tikėtis pagalbos, paramos.

Sugiedojus paskutinę giesmę, prasidėjo ilgai laukta apdovanojimų ceremonija. Kaip ir po tikrų varžybų, buvo ne tik Diplomai, Padėkos raštai, bet ir medaliai. O jaunuosius žygeivius paskatino, padaršino Olga, padovanojusi jiems tikrus alpinisto ženklelius, kuriuos ji išsaugojo iš savo garbingos jaunystės laikų...

„Vaiko užuovėjos“ jaunimas – kai kurie pirmą kartą dalyvavę reformatų susibūrimė, manau, liko patenkinti: kartu giedojo, kartu meldėsi, džiaugėsi saule, gamta, vandeniu.

Dėkojame nepailstantiems sodybos šeimininkams Alvydai ir Jūratei bei Austėjai. Tikimės, kad tokių stovyklų bus dar ne viena, kad ir kitais metais atvyksime klausytis gegučių nemokamų koncertų, pasimaudyti, pasitikrinti kiek paaugome, sustiprėjome...

**Vilniečių vardu –
Dalija Gudliauskienė**

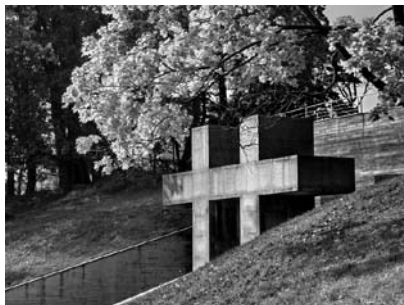

Senjorai Tuskulėnų rimties parke

Birželio 9 d. reformatai senjorai išsiruošė į Tuskulėnų rimties parką. Buvome nusiteikę ramiai, bet pabuvojus ir peržiūrėjus dokumentinį kino filmą apie saugumo nukankintus ir nužudytus žmones, egzekucijų vykdytojus gidas ilgokai negalėjo mūsų prakalbinti, sugražinti į dabartį...

Tuskulėnų rimties parkui skirta 4,9 ha ploto dydžio teritorija. Rimties parko memorialinį kompleksą sudaro buvusio Tuskulėnų dvaro centriniai rūmai ir oficina, dvaro parkas ir jo prieigos su Baltuoju dvareliu bei Šv. Teresės koplytėle. Neoklasicistinio stiliaus rūmai pastatyti 1825-1830 metais pagal architekto Karolio Podčasinskio, kuris projektavo ir Vilniaus reformatų bažnyčią, projektą.

Svarbiausias memorialo akcentas – koplyčia-kolumbariumas. Tai išskirtinės architektūros statinys, primenantis pilkapį, po kuriuo įrengta koplyčia ir kriptų galerija. Koplyčios kupolą puošia Gitenio Umbraso mozaika „Trejybė“, o iš išorės pilkapį vainikuoja karūną primenanti Gedimino Karaliaus skulptūra. Kolumbariumo kriptose

amžinąjį poilsį rado Tuskulėnų dvaro teritorijoje rasti 1944–1947 m. slapta užkastų NKGB-MGB vidaus kalėjimo rūsiuose kalintų ir vėliau nužudytų asmenų palaikai. Rasta 724 ginkluoto pasipriešinimo dalyvių palaikai, pavyko identifikuoti 49 asmenis. 2006 metų liepos 19 dieną Lietuvos Respublikos Seimas į atmintinų dienų sąrašą įtraukė rugsėjo 28-ąją dieną, ją paskelbęs Tuskulėnų aukų atminimo dieną.

Baltojo dvarelio rūsyje šiuo metu rengiama muziejaus ekspozicija „Tuskulėnų dvaro paslaptys“, kurioje lankytojai bus supažindinami su Tuskulėnų kolumbariume palaidotų aukų biografijomis, egzekucijų vykdytojais, istorinių tyrimų medžiaga.

Partizanų pagerbimo, kariuomenės ir visuomenės vienybės dienai (gegužės 15 d.) paminėti buvo atidaryta Genocido aukų muziejaus fotografijų paroda „Ir jie mokėjo džiaugtis...“, kurią atidžiai peržiūrėjome.

Kolumbariume išdrįsime pagiedoti „Dieve Tėve mielas...“ visų čia nužudytų – lietuvių, lenkų, žydų, ukrainiečių net rusų atminimui.

D.Gudliauskienė

Biržiečiai Himną giedojo ir prie bažnyčios

Pusė šimto biržiečių ir keletas švedų Lietuvos himną liepos 6 d. giedojo prie Evangelikų reformatų bažnyčios. Čia, 20 val. pamaldoms susirinkę parapijiečiai, po jų nesiskirstė ir 21 val. taip pat traukė Vinco Kudirkos sukurtas eiles, tapusias mūsų šalies himnu.

Himną kartu su reformatais ant bažnyčios laiptų kartu giedojo ir prie bažnyčios stovinčios saugos tarnybos darbuotojas, Biržų parapijos klebonas R. Mikalauskas, kunigė S. Švambarienė, jiems šiuo metu talkinantis vilnietis kun. R. Stankevičius.

Prisijungė ir užsieniečiai – skautai iš Švedijos, dalyvaujantys vaikų dieninėje stovykloje. Gavę spausdintą lapelį jie irgi bandė kartu giedoti Lietuvos himną. Svečiai sakė, jog buvo sunku, bet himnas jiems patiko.

„Turit tikrai gražiai surimuotą himną, mums skamba tarsi pasaka“, – sakė jaunieji skautai.

Parapijiečiai teigė, jog himną giedojo prie bažnyčios, nes vis dar tęsiasi „budynės“ joje.

„Bijom bažnyčią net trumpam palikti, nes apsaugos kontraversiškai vertinamas asmuo dar ne-

atšaukė, o ir tikėtis dar galima visko. Turim skaudžių patirčių iš praeties, kai „remontui“ uždaryta Vilniaus bažnyčia taip durų mums ir nebeatvėrė“, – sakė reformatai.

Dubingių bažnyčios maketo perdavimas

Birželio 21 d. Radvilų rūmuose, Vilniuje, vyko Dubingių ev. reformatų XVII a. bažnyčios maketo perdavimo šiems rūmams renginys. Vakare dalyvavo ev. reformatų generalinis superintendantas kun. Tomas Šernas, kun. Raimondas Stankevičius, giedotojas Vilniaus evangelikų reformatų choras „Giesmė“, vadovaujamas Janinos Pamarnackienės.

Gen. superintendantas kun. Tomas Šernas su visais susirinkusiais pasidalino mintimis: „Turime žiūrėti ne į skausmingą praeitį, bet į ateitį. Reikia gyventi, galvoti apie vaikus ir anūkus. Pasak žydų mistikų, ką mes galvojame šiandien, tai keičia praeitį. Labai dėkoju visiems prisidėjusiems prie šio gražaus ir kilnaus tikslo, jog istorija ir toliau gyvuotų, būtų gyva šiandien tarp mūsų visų“. Nacionalinio dailės muziejaus direktorius Romualdas Budrys taip pat pasidžiaugė tokiu svarbiu visai Lietuvai įvykiu ir palinkėjo kitą kartą susitikti ne prie maketo, o realioje ev. reformatų bažnyčioje Dubingiuose.

Dubingių evangelikų reformatų XVII a. bažnyčios maketas buvo sukurtas glaudžiai bendradarbiau-

jant Dubingių piliakalnio tyrimų komandai, Lietuvos ev. reformatų Bažnyčiai ir Vilniaus Statybininkų rengimo centrui. Mokslinės bažnyčios rekonstrukcijos autoriai yra prof. Albinas Kuncevičius, doc. Rimvydas Laužikas, Robertas Žilinskas. Maketas atliktas 2011 metais. Maketo autorius Vladas Butrimas. Dalyvavo: A. Pipiras, J. Rimkus, K. Kurilavičius. Šis maketas – pirmasis, simbolinis būsimos parodos eksponatas.

2003 metais buvo pradėti sistemingi Dubingių piliavietės archeologiniai tyrimai (tyrimų vadovas prof. Albinas Kuncevičius). 2004 metais archeologų buvo atrasti kunigaikščių Radvilų palaikai, kurie bendromis antropologų, istorikų, menotyrininkų ir archeologų pastangomis identifikuoti 2004-2007 metais. Tai vienas iš didžiausių pastarųjų dešimtmečių Lietuvos archeologinių ir istorinių atradimų.

Per 2006-2007 metus išsamiai buvo ištirta visa buvusiųjų bažnyčių vieta, atlikti antropologiniai, istoriniai, dailėtyriniai su Dubingių piliaviete susijusios medžiagos tyri-

mai. 2008-2011 metais vyko išsamūs Dubingių piliavietėje esančių rūmų archeologiniai tyrimai.

Nacionalinio dailės muziejaus ir Dubingių tyrimų komandos iniciatyva yra sutarta dėl Dubingių piliavietės archeologinių radinių ekspozicijos įrengimo Nacionalinio dailės muziejaus Radvilų rūmuose. Radinių eksponavimas yra logiška mokslinių tyrimų tęsa – būdas supažindinti visuomenę su mokslinių tyrimų rezultatais. Simboliška, kad Dubingių archeologinių tyrimų medžiaga bus eksponuojama Vilniaus Radvilų rūmuose.

Viktorija Liauškaitė

Konfirmacija Vilniuje

Nepaisant pastarųjų savaitių visus reformatus ir ne tik juos sukrėtusių Biržų įvykių, gyvenimas parapijose ir toliau tęsiasi. Vyksta konfirmacijos, ateina žmonės teiraudamiesi dėl tuoktvių bei krikšty-

nų, vaikai dalyvauja vaikų dienos bei jūrų skautų stovyklose Biržuose.

Liepos 3 dieną Vilniaus parapijai buvo džiugi diena. Reformatų gretas papildė du nauji nariai. Tai Aurimas Augutis iš Alytaus ir Da-

mian Finer iš Vilniaus.

„Alytaus parapija po truputį atsigauja ir smagu, kad jos gretos pildosi naujais nariais“, – tarė generalinis superintendantas kun. Tomas Šernas. Damianas su šeima prieš kelis metus atvyko iš Lenkijos. Dirba žurnalistu viename leidinyje. Ieškodamas Dievo pasirinko ev. reformatų tikėjimą. Damianas labai atsakingai rengėsi konfirmacijai su kun. Raimondo Stankevičiaus pagalba bei Dievo vedimu.

Pamaldas kartu su Vilniaus parapijos klebonu kun. T. Šernu laikė prieš savaitę Biržuose per Sinodo iškilmingas pamaldas ordinuotas katechetu (diakonu) Evaldas Tamariūnas. Vilniaus parapijos vardu E. Tamariūną pasveikino ir sėkmės skelbiant Dievo žodį linkėjo tarybos pirmininkė Vida Cupreva.

Viktorija Liauškaitė

Biržų bažnyčioje – vestuvių ir krikštynų metas

Biržų evangelikų reformatų bažnyčios dvasininkai ir tikintieji, dieną naktį pakaitomis budintys saugos tarnybos darbuotojų stebimoje šventovėje, kupini tikėjimo ir vilties. Šviesių nuotaikų jiems teikia ne tik sustiprėjęs bendruomenės narių tarpusavio supratimo jausmas, gausėjantis tikinčiųjų būrys, bet ir vis dažniau Maldos namų duris atveriantys jauni žmonės. Birželio paskutiniuosiomis dienomis bei liepos pradžioje šventovėje pakrikštyti du naujagimiai, sutuokta jaunavedžių pora.

Bendruomenės nariai džiaugiasi jos būrį papildžiusiais mažyliais ir jų tėveliais. Iš Biržų kilusi Vijūnė Šišlienė ir jos vyras, evangelikų reformatas Kornelijus Šišla birželio 25 d. tarp Sinodo sesijų krikštijo

sūnų Margirį. Parapijos klebonas, kunigas Rimas Mikalauskas džiaugėsi, jog vaiko tėvelis, istorikas Kornelijus ne sykį kantriai dirbo evangelikų reformatų organizuotose vaikų ir jaunimo stovyklose.

Birželio 26 d. per Sinodo pamaldas savo atžalą pakrikštijo dar viena vilniečių reformatų pora. Editos ir Giedriaus Valintėlių dukrelę Urte palaiminęs kunigas Rimas Mikalauskas mergytės motinai dėkojo už pagalbą vertėjaujant iš prancūzų kalbos.

Bene daugiausia džiaugsmo tikinčiųjų bendruomenei suteikė liepos 2 d. į šventovę sugužėjęs gausus vestuvininkų būrys. Aukso žiedus tąkart sumainė biržietė, evangelikė reformatė Aušra Pudinskaitė ir Romas Klimašauskas. Pora šiuo

metu gyvena ir dirba Vilniuje. Sutuoktiniai prie šventovės durų ilgai fotografavosi su artimaisiais bei draugais. Į dangų iš jų rankų kilo širdutėmis apklijuoti balionai.

Kunigai Raimondas Stankevičius ir Rimas Mikalauskas praėjusį antradienį korespondentei džiaugėsi, jog Sinodo pirmąją dieną prasidėjusi bažnyčios apgultis nesutrikdė parapijos gyvenimo – ir toliau organizuojamos kapinių šventės, Amžinybėn palydimi mirę bendruomenės nariai, tuokiami jaunavedžiai, krikštijami mažyliai. Klebonas Rimas Mikalauskas pastebėjo, jog viso šito nebūtų, jei bažnyčią saugos tarnybos vyrams būtų pavykę uždaryti.

Gražina Dagtė

Po Margirio Šišlos Krikšto

Jaunavedžiai Aušra Pudinskaitė ir Romas Klimašauskas

Urtei Valintėlytei kun. R. Mikalauskas suteikia Krikšto sakramentą

Alfредas Naktinis

BROLIAMS

Per stebuklą atėję gyventi,
Per stebuklą šią žemę išvydę
Dėka rūpesčių mūsų tėvelių
Turim mes reformatų bažnyčią.

Daug jėgų mums paskyrė senoliai,
Dievo garbei jie darbus aukojo.
Tad kodėl mes nuo ginčų pavargę
Reformatų garbės netausojam?

Daug kam degė ambicijų aistros,
Daug kam širdys sugeltos raudojo.
Tą atleidę klausykime Kristaus,
Visą blogį paminkim po kojų.

Tad tausokime savo bažnyčią
Ir Aukščiausiam giedokime šlovę,
Nedraugų nusimetę patyčias,
Iš širdžių piktą daigą išrovę.

2011 m. liepos 3 d.

I N F O R M A C I J A

■ **Birželio 1-5 d.** d. Švedijos sostinėje Stokholme įvykusiame evangelinės Švedijos misijos bažnyčios (Svenska Missionskyrkan) eiliniame suvažiavime buvo priimtas sprendimas susijungti su kitomis daug mažesnėmis Švedijoje veikiančiomis Bažnyčiomis: baptistų ir metodistų. Švedijos Missionskyrkan bažnyčia yra antroji pagal dydį Bažnyčia Švedijoje. Lietuvos evangelikų reformatų Bažnyčia, generalinio superintendente pavidimu, atstovavo kunigas R. Mikalauskas, pamokslavęs Jakobsbergo bažnyčioje, Stokholmo priemiestyje.

■ **Birželio 24-26 d.** Biržuose Lietuvos evangelikų reformatų Sinodas įvyko neįprastomis, apsiausties sąlygomis. Per iškilmingas Sinodo pamaldas buvo ordinuotas katechetu (diakonu) Vilniaus parapijos lektorius Evaldas Tamariūnas.

■ **Birželio 30 d.** Jonui Mekui, avangardinio kino pradininkui, poetui, kino kritikui, filosofui, už ypatingus nuopelnus ir pastangas bei išskirtinį indėlį garsinant Biržų kraštą suteiktas Garbės piliečio vardas.

■ **Liepos 3 d.** per Vilniaus ev. reformatų pamaldas liuteronų bažnyčioje buvo konfirmuoti Aurimas Augutis iš Alytaus ir Damian Finer iš Vilniaus.

■ **Liepos 9 d.** Šimpeliškių kaime, Biržų r., po Kapų šventės buvo surengtos liepto per Apaščios upę atidarymo iškilmės. Jį palaimino Biržų evangelikų reformatų para-

pijos kun. S. Švambarienė. Lieptą, sujungusį abi Apaščios upės atskirto Šimpeliškių kaimo puses, atstatė Širvėnos seniūnijos darbuotojai. Susirinkusieji meldėsi ir prie 1918-1940 m. valstybės, visuomenės veikėjų, Lietuvos evangelikų reformatų Bažnyčios kuratorių, brolių Martyno (1885–1941) ir Jono (1880–1931) Yčų sodybos žymens.

■ **Liepos 23-30 d.** d. Nemunėlio Radviliškyje prasideda tradicinė reformatų vaikų vasaros stovykla „Viešpatie, išmokyk mus melstis“ (Lk 11,1d). Stovyklos direktorė – Šarūnė Vareikaitė, stovyklos kapeionas – kun. Rimas Mikalauskas.

■ **Rugpjūčio 6-13 d.** LERD „Radvila“ organizuoja jaunimo vasaros stovyklą „Jūs – žemės druska“ (Mt 5, 13a) kaimo turizmo sodyboje netoli Švenčionėlių (100 km nuo Vilniaus). Stovyklos vadovė – Vaidilė Vareikaitė, dvasinis vadovas – katechetas Evaldas Tamariūnas.

■ **Spalio 29-30 d.** Vilniuje, „Siemens“ arenoje, vyks Vilties festivalis – visai Lietuvai reikšmingas krikščioniškas renginys. Festivalį rengia Billy Grahamo evangelinė asociacija (BGEA, įkurta 1950 m. JAV) kartu su mūsų šalies evangelinėmis bendruomenėmis. Festivaliui pradėta ruoštis nuo š.m. vasario mėnesio, sudaryta už festivalio organizavimą atsakinga valdyba, kurios nariais yra ir Lietuvos ev. liuteronų vyskupas M. Sabutis bei ev. reformatų gen. superintendentas T. Šernas.

Lietuvos reformatų Bažnyčios vadovybė:

**Gen. superintendentas
kun. Tomas Šernas**
gv. Vilniuje,
mob. 8 687 56 846

**Lietuvos ev. reformatų
Konsistorijos prezidentas
krt. dr. Mykolas Mikalajūnas**
mob. 8 686 24 562
Interneto svetainės adresas
www.ref.lt

Lietuvos reformatų dvasininkai:

**Vicesuperintendentas
kun. Rimas Mikalauskas**
gv. Biržuose, mob. 8 686 66 383,

kun. Raimondas Stankevičius
gv. Vilniuje, mob. 8 655 43 678

kun. Sigita Švambarienė
gv. Biržuose, mob. 8 681 66 661

kun. Tomas Sakas
gv. Klaipėdoje, mob. 8 656 45 016

kun. dr. Kęstutis Daugirdas
(gv. Vokietijoje)

diak. Gitana Gasiūnaitė
gv. Prahoje
el. p. saules_miestas@yahoo.com

katechetas Evaldas Tamariūnas
gv. Vilniuje, mob. 8 682 12 375

Parapijos vadovybės telefonai:

**Seniūnų tarybos pirmininkė
Vida Cupreva** 236 3224 d.,
mob. 8 673 04 537,
pavadojoja Danguolė Juršienė
219 1109 d., 241 6981 n.,
mob. 8 612 20 402

Seniūnės:

Dalija Gudliauskienė
242 9118, mob. 8 685 74 951,

Donata Indriūnaitė
234 2824, mob. 8 673 84 929

Olga Tamulėnaitė
277 0314, mob. 8 626 50 879

Laiškus redakcijai galite rašyti

Laisvės pr. 55-10 LT-07190, Vilnius

Dalijai Gudliauskienei

El. paštas: dalija@mail.lt,

Parėngė Dalija Gudliauskienė,

Korektorė Dalia Pronskietytė

Leidėjas:

Vilniaus ev. reformatų parapija

Tiražas 100 egz.

Leidėjai straipsnius taiso ir trumpina
savo nuožiūra

**Laikraštis platinamas už auką.
Leidžiamas iš surinktų aukų.**

9177202915120001